

ପିଲ୍ଲାଙ୍କି

ଘରିଛା

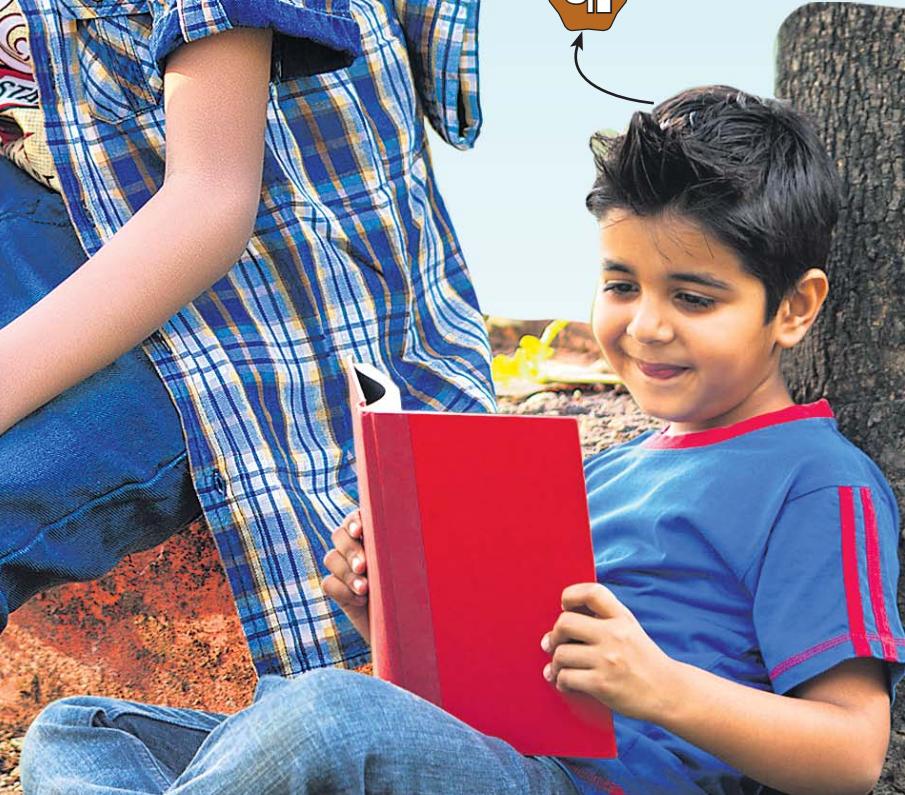
ଜଣା ଅଜଣା

ଆଇନା

କହିଲ ଦେଖ

ଗ

ଗପ

ସାହୁ ସେଇବା ଭଲ ପିଲା

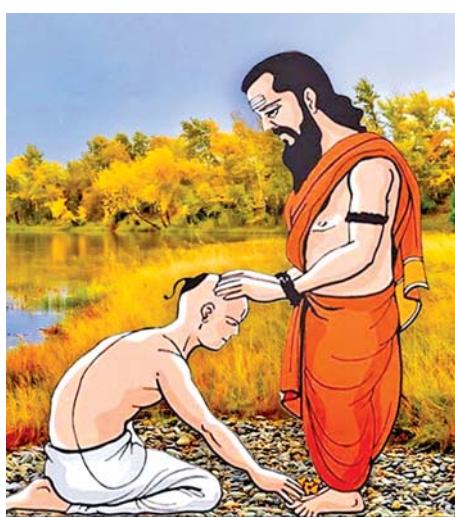
ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ

ଶିଳ୍ପର ଗାଁରେ ସାହୁ ଘର। ପାଖ ବରାଳପୋଖର ସ୍ଥଳରେ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ପଡ଼େ। କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁଦିନେ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଏ ନାହିଁ। ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାବେଳେ ଅଟି ଯାଇ ଘରୁ ନେଇଥିବା ପଇସାରେ ରୂପଚୂପ, ଚାର, ବରା, ଯିଆଜି ଖାଇ କେଉଁ ଲୋକ ଘରେ ଲୁହିଯାଏ। ୪ଟା ବାଜିଲେ ଘରକୁ ଫେରେ। ଏମିତି ତା'ର ଦୁଷ୍ଟମି ଏତେ ବଡ଼ ଗଲା ଯେ ବେଳେବେଳେ ବାପା ପକେରୁ ଟଙ୍କା ପଇସା ଚେରି କରି ପାଖ ହଲରେ ସିନେମା ଦେଖିଲା। ତା'ର ବଦମାସ ଶୁଣ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଚରମ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚିଲା। କେତେବେଳେ ଯଦି ବାପା ପକେରୁ ଟଙ୍କା ନ ପାଇଲା ବାପା ମାତ୍ରାକୁ ଧମକ ଦେଇ ପଇସା ନ ଦେଲେ ଆମୁହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି ଜିଦ ଧରିଲା। ବାପା ଟଙ୍କା ଦେଲେ ସିନେମା ଦେଖିବା ଓ କୁଆ ଖେଳରେ ପଇସା ଉଡ଼ାଇଲା। କ'ଣ କରିବେ ? ବାପା ମା' ବଢ଼ ଦୁଷ୍ଟକାରେ ପଢ଼ିଲେ। ଏମିତି କୁଳାଙ୍ଗାର ପୁଆଟିଏ ଜନ୍ମ ଦେଇ କି ଭୁଲ କିଛି ? ଏକଥାବି ଭାବି ଭାବି ସେମାନେ କଣ୍ଠ ହୋଇଗଲେ। ପଡ଼ୋଶାଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ମା' ବାପା ଜଣେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଘରକୁ ପୁଆଟି ଏତିନ ଆଚରଣ ପାଇଁ ବୁଝିବାକୁଗଲେ ଓ ପୁଆ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ସବୁକଥା କହିଲେ।

ପଣ୍ଡିତ ସବୁ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁଆକୁ ଛାଢି ଦେବାକୁ ସେ ମା' ବାପାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ସେମାନେ ସାହୁଙ୍କୁ ବସୁତ ବୁଝିବାକୁ ସେହି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଖରେ ପାଇଁ ଦେବାକୁ କହିଲେ। ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଦିନ ସାହୁ ସହ କିଛି କଥା ହେଲେ ନାହିଁ। ତୃତୀୟ ଦିନ ସେ ତାଙ୍କୁ ଡକାଇ ସବୁକଥା ବୁଝିଲେ। ସାହୁ ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କହିଲେ। ପାଇଁ ସିନେମା ଦେଖିବା ଏବଂ ପାଇଁ କାହାଣୀ ଲେଖି ନ ପାଇଲାରୁ ୨/୩ ଦିନ ସିନେମା ଦେଖା ତା'ର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଦେଖିକ ଶୁଣେଇବା ଓ ପୁଣି ଲେଖିବାରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଦେବା ଯୋଗୁ ସାହୁର ସିନେମା ଦେଖା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ପରେ ସେ ଆଗରୁ ଦେଖିଥିବା ସିନେମାର ପୁନର ପୁନର କାହାଣୀ ଲେଖି ଚାଲିଲା। ଥରେ ଏକ ସିନେମା ପ୍ରଯୋଜନ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ସାହୁର କାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ।

ମୁଁ ସବୁଥରେ ସୁଯୋଗ ଦେବି”। ଏ କଥାରେ ସାହୁ କିଛି ଦିନ ପରେ ଭାବିଲା, ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ମୋର ଏସବୁ କଥାରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରାଜି ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି। କାରଣ କ'ଣ ? ସେ କିଛି ବୁଝିପାଇଲା ନାହିଁ।

ଦ' ୬ ନ
ଦୁଇ ଦିନ
ଗଲା। ପଣ୍ଡିତ ତାଙ୍କୁ
ତାକି କହିଲେ, “ସାହୁ
ତୁମେ ଯେଉଁ ସିନେମା
ଦେଖୁଛ ତା'ପର ଦିନ
ମୋତେ ଶୁଣେଇବା ବେଳେ

ଏମିତି ତାଙ୍କୁ କାହାଣୀ ଶୁଣେଇବା ଯୋଗୁ ଆଉ ସେଦିନ ସିନେମା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇପାଇଲା ନାହିଁ। ପୁଣି କିଛି ଦିନ ପରେ ପଣ୍ଡିତ ସିନେମାର କାହାଣୀ ଲେଖି ଆଣିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ତିରରେ କାହାଣୀ ଲେଖି ନ ପାଇଲାରୁ ୨/୩ ଦିନ ସିନେମା ଦେଖା ତା'ର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ଦେଖିକ ଶୁଣେଇବା ଓ ପୁଣି ଲେଖିବାରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଦେବା ଯୋଗୁ ସାହୁର ସିନେମା ଦେଖା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ପରେ ସେ ଆଗରୁ ଦେଖିଥିବା ସିନେମାର ପୁନର ପୁନର କାହାଣୀ ଲେଖି ଚାଲିଲା। ଥରେ ଏକ ସିନେମା ପ୍ରଯୋଜନ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେ ସାହୁର କାହାଣୀ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ।

ପାଇଁ ସେମାନେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପାଖରେ ରତ୍ନାର କୃତ୍ତିମାଙ୍କାର ଜାପନ କଲେ। ସାହୁର ସୁଖ୍ୟାତି ଚାରିଆଢ଼ ବ୍ୟାପି ଗଲା। ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣି ସାହୁର ମା' ବାପା ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ। ସୁତରା ଆମେମାନେ ବାଲ୍ୟକାଳୁ ପିଲାଙ୍କର ଶୁଣିର ବିକାଶ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ଉନ୍ନେଷ୍ଟ ଘରିପାରିବ, ଯାହାର ଶହଶହ ଉଦ୍‌ବାହନ ସମାଜରେ ଅଛି।

—ଶଶଧର ମହନୀ

ଶିକ୍ଷକ, ବରାଳପୋଖରୀ, ଚରଣୀ, ଭର୍ମକ
ମୋ: ୦୯୭୮୫୦୯୪୭୭

ସେସବୁ ପଢ଼ି
ପ୍ରଯୋଜନ

ଖୁବ ପ୍ରଶଂସା କଲେ। କହିଲେ “ସାହୁ ଜଣେ ଭଲ ସିନେମା ଲେଖିବା ହେବ”। ଧାରେ ଧାରେ ସାହୁର ବିରାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘରିଲା। ସେ କେବଳ ଜଣେ ଲେଖିବା ମୁହଁ, ସିନେମା ଜଗତର ଭଲ କଳାକାର ପାଲିଗଲା। ଥରେ ପଣ୍ଡିତ ସାହୁର ମା' ବାପାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡକାଇ ତା ବିଷୟରେ କହିଲେ।

(ମାଆ ଓ ପୁଆ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା....)

ପୁଆ: ମାମା ମୁଁ କ'ଣ ଭଗବାନଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯାଏ ?

ମାଆ: ଏମିତି କାହିଁକି ପଚାରୁଛ ପୁଆ ?

ପୁଆ: କାରଣ ମୁଁ ଯୁଆଡ଼ ବି ରାଗେ ସମପ୍ରେ କହୁଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ଲାଇ ପୁଣି ଆସିଗଲା।

(ବାପ ଓ ପୁଆ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା...)

ପୁଆ: ତୁମ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇଗତ ତୁଟି ଧଳା କାହିଁକି ହୋଇଯାଇ ?

ବାପା: ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ବେଶି ହଲାଗାର କରନ୍ତି ତୁଟି ସେତେ ଧଳା ହୋଇଯାଏ।

ପୁଆ: ଓହୋ ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଏବେ ବୁଝିଲି କେଜେକି ତୁଟି ଏତେ ଧଳା କ'ଣ ପାଇଁ ହୋଇଛି।

ପିଲ୍ଲାଙ୍କ ଧରିତ୍ରା

ସମ୍ପାଦକ: ଥେଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by
Sri Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd.
and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate,
Bhubaneswar-10, Ph. (0674) 2580101,

ସୁଚନା

ଆଜନା ସ୍ଵର୍ଗ ଲାଗି ଭରମ
କ୍ଲାଇଟିହାଲ ରିଜଲ୍ୟୁସନ ଥିବାର ଥିବା
ମା ଫଟା ସହ ପୁରା ନାମ, ବନ୍ୟୋ,
ଠିକଣା ; ତୁମ ଭୁଲୀ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ଚିତ୍ର,
ନିଜ ଫଟା ସହ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ,
ଠିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅଥସବୁ ଗପ, କବିତା, ବିଜ୍ଞାନ
କଥା, ଶିଶୁ ପ୍ରତିଭା, ମତାମତ
ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଇମେଲରେ
ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆମ ଠିକଣା
dharitrifeature@gmail.com

ଚରଳା ଭୀମ

ବହି ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଉତ୍ସାରା
ବହି ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଆମର ଧୀ
ଶକ୍ତି ବଢ଼ିବା ସହିତ ଆମେ ଜିଜ୍ଞାସୁ
ହୋଇଥାଉଥା ତେବେ ଏହା ଯେ କେବଳ
ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଥିବା ବହି ପଡ଼ାରେ
ସୀମିତ ତା' ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ବାହୁ
ବିଭିନ୍ନ ବହି ପଡ଼ିବାରେ ଅନେକେ ରୁଚି
ରଖନ୍ତି; ଯାହା କି ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର
ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାୟ୍ୟ
କରେ। ପିଲାମାନଙ୍କର ଏଭଳି ବହି ପଡ଼ା
ନିଶାକୁ ନେଇ ଏଥରେ ଉପସ୍ଥିତିପନା...

ଯ ଦିଅ ମୁଆ ମୁଆ ଚେଲୋଲୋଜିର ବିକାଶ
ହେଲାଣି, ପିଲାମାନେ କୌଣସି ମୁଆ
କଥା ଜାଣିବାକୁ ବହି ଛାଡ଼ି ପ୍ରଫେସର
ଗୁରୁଲର ସାହାୟ୍ୟ ନେଇଛନ୍ତି। ହେଲେ
ସିଧାସଳଖ ବହି ଧରି ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଏକାଗ୍ରତା
ବଢ଼ିବା ସହ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି
ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଢ଼ିଛି। ବହିରୁ କେବଳ
ଯେ, କୌଣସି ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ ତଥ୍ୟ
ମନ୍ତିରାଧିକ ତା' ନୁହେଁ ଏଥରେ ଥିବା ତ୍ରି ଦ୍ୱାରା
ପିଲାକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ
ଅନେକ ପିଲା ପଡ଼ା ବହି ସହିତ ଅନ୍ୟାୟ ବହି
ପଡ଼ିବାରେ ବି ରୁଚି ରଖନ୍ତି। ଜାଣନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
କ'ଣ କୁହାନ୍ତି ଏମାନେ...

ବହି ପଡ଼ା ମୋର ନିଶା

ବହି ପଡ଼ିବା ମୋର ଏକ ପ୍ରକାର ନିଶା। ପଡ଼ା ବହିକୁ
ଛାଡ଼ିଦେଲେ ବିଶିଷ୍ଟ ଲେଖକଙ୍କର ଉପନ୍ୟାସ ପଡ଼ିବାକୁ
ଭଲପାଏ। ମୋତେ ମନୋଜ ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ
ପଡ଼ିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ। ତାଙ୍କର
ବିଭିନ୍ନ ଉପନ୍ୟାସ ଓ
କାହାଣୀର କଳେକ୍ଷନ
ରଖନ୍ତି। ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଅଭିସାର
ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟ ବହି।
ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସରିଗଲେ ମୁଁ
ଏହିପରୁ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
ବସିଯାଏ। ମନୋଜ
ଦାସଙ୍କ ଲେଖା ପଢ଼ି ମୋତେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗନ୍ଧ ଓ କବିତା
ଲେଖିବାକୁ ଉପାହ ମିଳେ।

-ଅର୍ଜିତା ମହାପାତ୍ର, କ୍ଲାସ୍-୯, ଧଳାପଥର କଳାପଥର
ବାଲିକା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଧଳାପଥର, କଟକ

ଚଙ୍ଗା ସଞ୍ଚୟ କରି ବହି କଣେ

କରୋନା ସମୟରେ ବହି ପଡ଼ିବା ମୋର ହବି ହୋଇଗଲା।
ମୋତେ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲାଙ୍ଗିଶରେ
ବିଭିନ୍ନ କାହାଣୀ, କବିତା ଓ ଭୁତଗପ
ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗେ।
ମାସକୁ କିଛି ଚଙ୍ଗା ସଞ୍ଚୟ
କରି ବହି କଣେ। ବିଭିନ୍ନ
କଥାକାରଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ଗାସିକ, ଲେଖକଙ୍କ
ପ୍ରତିଟି ବହିକୁ ଆଲମାରୀରେ
ସାଇଟି ରଖନ୍ତି।

-ପିଲୁ ହଲଖ୍ଲା,
କ୍ଲାସ୍-୧୦, ସାଙ୍ଗନା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, କୋରାପୁଟ

ବହି ପଡ଼ିଲେ ଖୁସି ଲାଗେ

ମୁହଁ ପ୍ରେସ କରିବାକୁ ଲାଗି ବହି ପଡ଼ିବା ସବୁରୁ ଭଲ
ଉପାୟ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବେ।
ସେଥିପାଇଁ ସୁଲ୍ଲ ସାରଙ୍ଗୀ
ସହ କଥା ହୋଇ
ନଦିନରେ ଥରେ
ଲାଇବ୍ରେଗାରୁ ବହି
ଆଶି ପଡ଼େ। ସାର
ବି ବାହି ବାହି ମୋତେ
ଭଲ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
ଦିଅନ୍ତି। ଏଇଟା ମୋର
ଏକ ପ୍ରକାର ନିଶା ହୋଇଗଲାଣି
କହିଲେ ଚଲେ। ପଢ଼ା ବହି ସହିତ ଗନ୍ଧ ଓ କବିତା ବହି ବି
ଅଧିକ ପଡ଼େ।

-ଆୟୁଷ ମହାକୁଳ, କ୍ଲାସ୍-୯,
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ପାଙ୍କା ଥିଲେ ପଡ଼ିବାକୁ ଲାଇବ୍ରେରୀ ଯାଏ

ଛୋରବେଳେ ମୋତେ ପଞ୍ଚତନ୍ତ୍ର, ଜହମାମୁଁ ଓ ବିକ୍ରମ
ବେତାଳ କାହାଣୀ ପଡ଼ିବା
ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା।
ମୋର ଫେରବରୀ
ଗପ ବହି ଥିଲା
ଅ ବ ଲ କ ର।
କାହାଣୀ। ତା'କୁ
ସବୁରୁ ବେଶ କିଣେ।
ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ
ଘର ପାଖରେ ଥିବା
ଲାଇବ୍ରେଗାକୁ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
ଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଆମ ସହରରେ ପୁଷ୍ଟକ ମେଳା
ହୁଁ, ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ବୁଲିବାକୁ ଯାଏ ଓ ସେଠାରୁ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବହି କିଣି ଆଶେ।

-ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଜେନା, କ୍ଲାସ୍-୧୦,

ଜୟରାମପୁର ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଲେଶ୍ଵର

ବହି ଆମ ବନ୍ଧୁ

କିମ୍ବନା ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଏ ବହି ପଡ଼ା

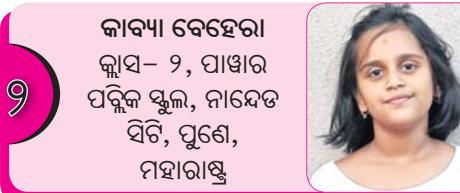
ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ବ୍ୟତୀତ ପିଲାକୁ ଆମେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକଙ୍କ ରଚନା
ପଡ଼ିବାକୁ ଦେଇଥାଉ। ମନୋଜ ଦାସ
ଓ ଡ. ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ଗପବହି,
ଉପନ୍ୟାସ, ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜୀବନୀ
ଇଲିଶରେ ରଚନିତ ବନ୍ଧୁ ଓ ନତାଶା
ଶର୍ମା ଗପ, ବିଜ୍ଞାନ, ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ
ଇତ୍ୟଦି ବହି ପଡ଼ିବାକୁ ଛାତ୍ରାକ୍ଷର୍ଷ

ଆଦ୍ୟା ତ୍ରିପାଠୀ
କ୍ଲାସ - ୯, ସେଣ୍ଟ
ଜେଶେପ୍ଟ ହାୟର
ସେକେଣ୍ଟରୀ ସ୍କୁଲ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୧

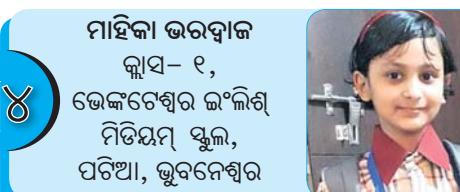

କାବ୍ୟା ବେହେରା
କ୍ଲାସ - ୨, ପାଞ୍ଜାର
ପର୍ଲିକ ସ୍କୁଲ, ନାନ୍ଦେତ
ଏଟି, ପୁଣେ,
ମହାରାଷ୍ଟ୍ର

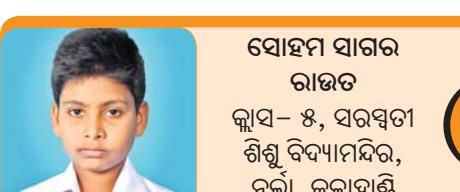
ଅଗୋମିରା
ସ୍ୱଯଂପୁରା
କ୍ଲାସ - ୪, ସାଇ
ଇଣ୍ଟର ନ୍ୟାସନାଲ
ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୩

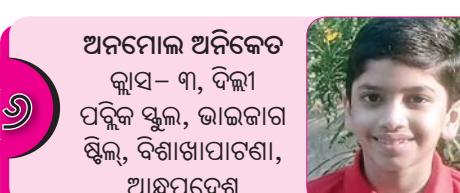
ମାହିକା ଭରଦ୍ଵାଜ
କ୍ଲାସ - ୧,
ଡେଙ୍କରେଶ୍ୱର ଲଂଳିଶ୍ଵର
ମିତିଯମ୍ ସ୍କୁଲ,
ପଟ୍ଟା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୪

ସୋହମ ସାଗର
ରାଉତ
କ୍ଲାସ - ୪, ସରସତୀ
ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିର,
ନଳୀ, କଳାହାଣ୍ତି

୫

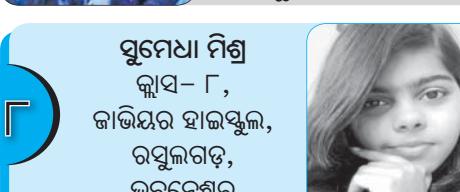
ଅନମୋଳ ଅନ୍ତିକେତ୍ତ
କ୍ଲାସ - ୩, ଦିଲ୍ଲୀ
ପର୍ଲିକ ସ୍କୁଲ, ଭାଇଜାଗ
ସ୍କୁଲ, ବିଶାଖାପାଟନା,
ଆନ୍ତରିକପ୍ରଦେଶ

୬

ସ୍ୱଯଂଶ୍ରୀ ବେହେରା
କ୍ଲାସ - ୭, ସ୍କିଞ୍ଚାର୍ଟ
ସ୍କୁଲ, ଆଇଆରିସ୍
ଭିଲେକ୍, ନ୍ୟାସନାଲ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୭

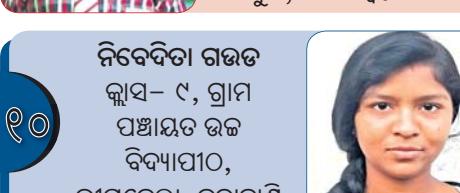
ସୁମେଧା ମିଶ୍ର
କ୍ଲାସ - ୮,
ଜାଭିଯର ହାଇସ୍କୁଲ,
ରସ୍ମୁଲଗଡ଼,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୮

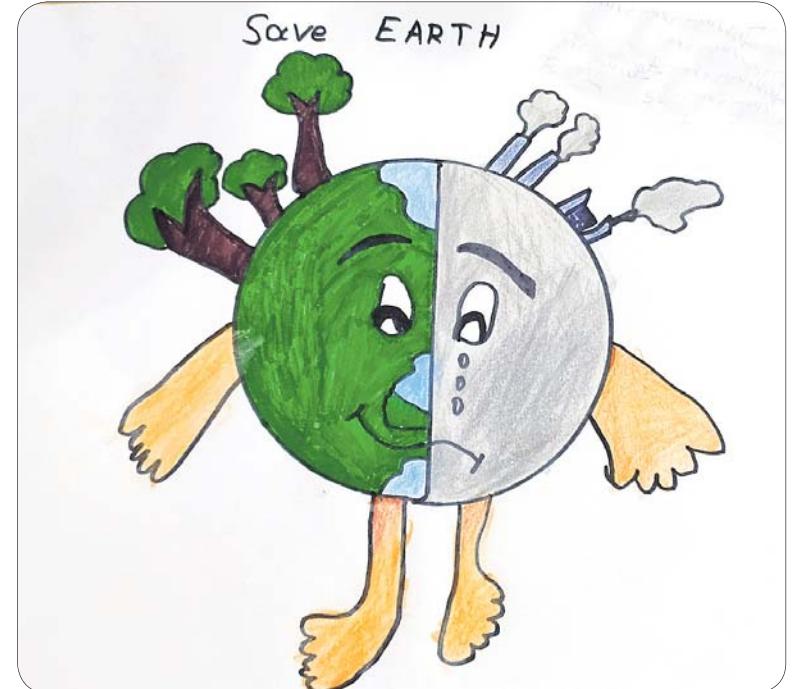
ଆୟୁଷ କୁମାର
ଦାସ
କ୍ଲାସ - ୧, ସିନ୍ଧି
ବିନାୟକ ପର୍ଲିକ
ସ୍କୁଲ, ବାଲେଶ୍ୱର

୯

ନିବେଦିତା ଗର୍ଭତ
କ୍ଲାସ - ୯, ଗ୍ରାମ
ପଞ୍ଚାୟତ ଉତ୍ତ
ବିଦ୍ୟାପାଠୀ,
ଭୀମକୋଳା, କଳାହାଣ୍ତି

୧୦

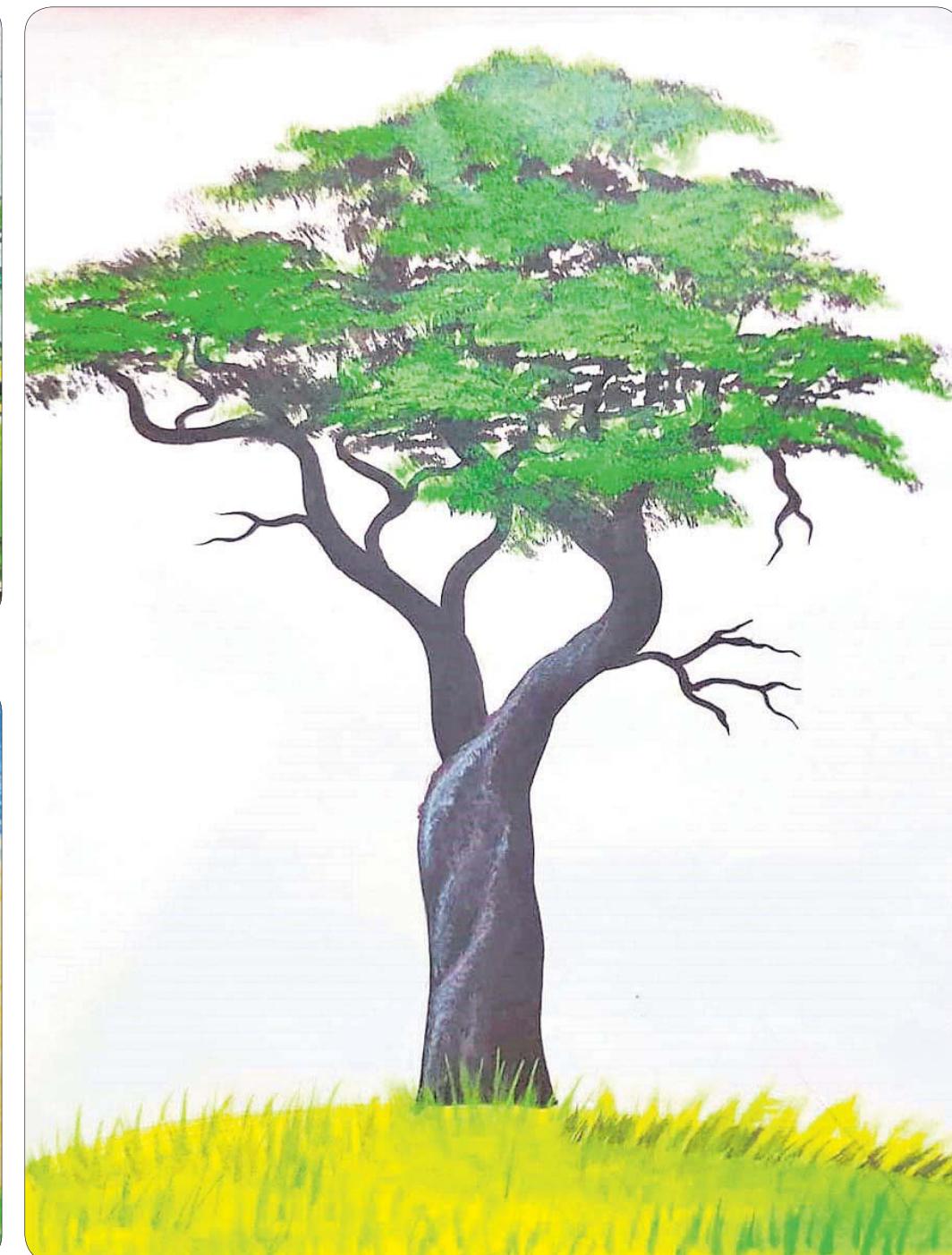
୧

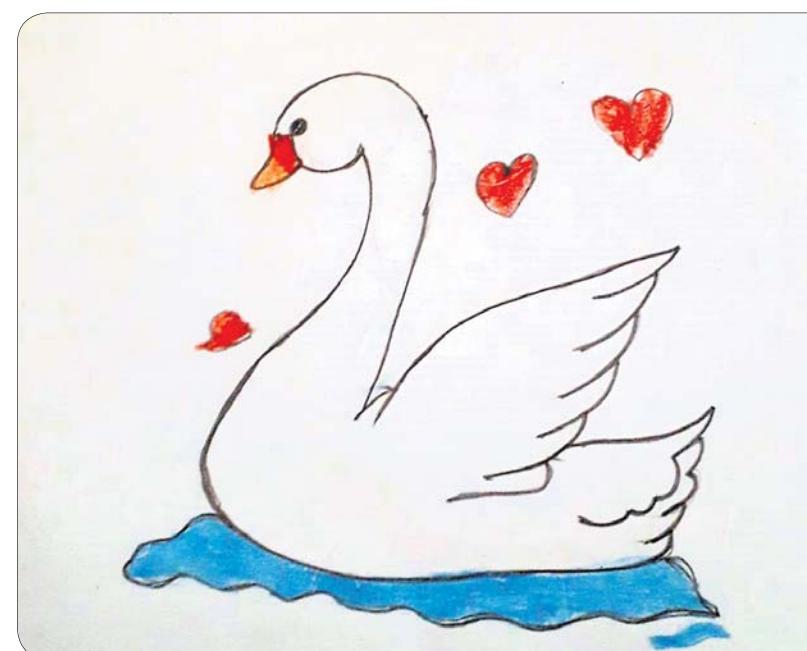
୨

୩

୪

୫

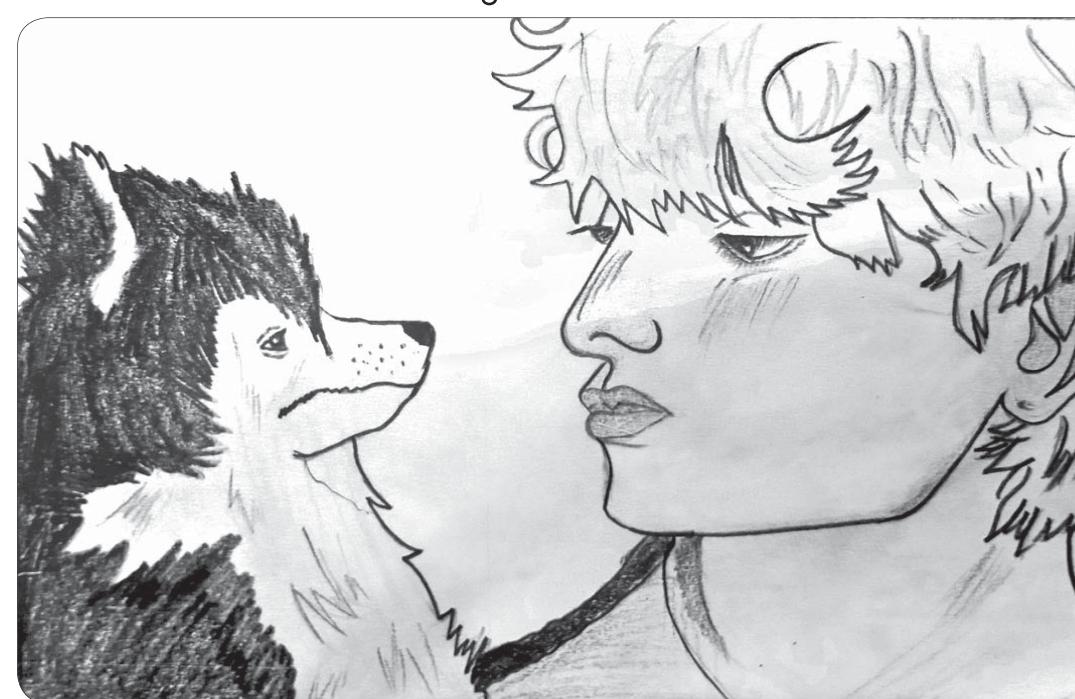
୬

୭

୮

୯

୧୦

୧୦

ମାଟି କଣ୍ଠେ

ମାଟିରେ ଗଢା ତୁ ମାଟି କଣ୍ଠେ
ଭଳି ଭଳି ଛାଞ୍ଚେ ହେଉ ସଜେଇ।
ଖଚକେ ନିଷ୍ଠାଶ ତାହାଙ୍କ ତୋର
ରହିଛି ସବେ କି ଯାନୁ ଶିଶ୍ଵାର।
ରଙ୍ଗେଇ ହେଉ ତୁ କେତେ ରଙ୍ଗରେ
ମନ ଲାଖୀଯାଏ ଦେଖୁ ତାହାରେ।
ବାକୁଡ଼ାର ପ୍ରିୟ ଖେଳନା ତୁହି
ଖେଳ ଖେଳି କାଳ ଦିଅନ୍ତି ବାହି।
ସାରତି ସାରାର ତୋତେ ଯତନେ
ସବୁର ବଜାର ଅଥା ଘରୋଇ ପ୍ଲାନେ।
ଦେଖିଲେ ତୋଠାରୁ ଫେରେନା ଆଖ
ବିଶାରିର ଡୁମୁନ ସେ ସାକ୍ଷି।
—ଦେବାଶିଷ ରଥ
ରାମେଶ୍ୱର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଗଛ ଆମ ମିତ

ଗଛଟିଏ ସେତ ଗଛଟିଏ
ଭାରି ଉପକାରୀ ମିତ ସିଏ
ଅମ୍ବାଜାନ ଦିଏ ନିଜତି ଆମକୁ
ଆଜାରକାମକୁ ଶୋଷିନିଏ।
ପଥକ ଭାଇର ସାଥିଏ
ମିଠା ମିଠା ଫଳ ଦିଏ ସେ ଆମକୁ,
ତାଳେ ତାର ପକ୍ଷୀ ବସାକରେ।
ମାଟିକୁ ଜାହୁଡ଼ି ଧରେ ସିଏ
ବୃକ୍ଷ ବିନା ଆମେ ବଞ୍ଚିବାନି କେହି,
ଭାରି ଉପକାରୀ ମିତଟିଏ।
ପରିବେଶ ରକ୍ଷା କରେ ସିଏ
ତା'ଦିନା ବରଷା ଝୁଖନା ଧରାରେ,
ଚାଷାଭାଇ ମନ ଖୁସି ହୁଏ।
—କନ୍ଦର୍ପ ବେହେରା
କବି କୁଟିର, ତଳ୍ଳା, ରେହାଖୋଲ,
ସମ୍ମଲପୁର

ନାଲିଆ କଙ୍କି

ବାଢ଼ରେ ବସିଛି ନାଲିଆ କଙ୍କି
ଲାଞ୍ଛିଟି ତାହାର ଯାଇଛି ବଙ୍କି,
ଯାଉଛି ଧରିବି ଥିଲାରି ତାଙ୍କ
ଖେଳିବି ସାଥରେ ଦେବିନି କା'କୁ
ଖେଳିଯାରି ପାଖୁ ଆଣିବି ତାଣି
ଦେବି ଶରଧାରେ ପିଆଇ ପାଣି,
ମୁଣ୍ଡକୁ ସେନେହେ ଆଉଁ ଦେଇ
ପଲେଇବି ସାଥେ ଘରକୁ ନେଇ,
ଲକ୍ଷ ରାତା ମିତା ହୋଇବେ ଖୁସି
ମନିଯିବେ ଯାଇଥିଲେ କେ ରୁଷି,

ତା ସାଥରେ ସବୁ ସଙ୍ଗାତ ହୋଇ
ଖେଳ, ବୁଲି ଯିବେ ଯତନେ ଶୋଇ,
ଲାଗିବେନି ନିଜ ଭିତରେ କଳି
ଏକାଠି ରହିବେ ପିଲୁଡ଼ି ଭଳି,
ବହୁ ଉପକାର ମୋହର ହେବ
ସାଥେ ତୁହି ଗଲେ କାମଟି ଦେବ।

—ଧାରେନ୍ଦ୍ର ମଳିକ
ନୀଳକଣ୍ଠପୁର, ମଙ୍ଗଳପୁର, ଯାଜପୁର

ବଢ଼ିଲାଣି ଖରା

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା କଲେଣି କୋପ
ଗାଇଁ ଚାଇଁ ଖରା ବଢ଼ିଲ ତାପ
ଗମ ଗମ ହୋଇ ବହର ଖାଳ
ଶୁଖିଲାଣି ସୁରୁ ନଈ ଓ ନାଳ।
ସାଇଁ ସାଇଁ ବହେ ଖୁଣିବଦନ
ତତ୍ତ୍ଵ ବିକଳ ଜମଜାବନ
ପୁଣ୍ଡପଟା ଖରା ନହୁଏ ସହି
ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପଖାଳ, ଦହି।
ପଇତ୍ର, କାଳୁଡ଼ି, ସରବତ, ଲଦି
ଖାଇବାକୁ ଭାରି ଲାଗର ଖୁସି
ଆୟ, ତରଭୁଜ, ପଣସା, ବେଳ
ବରିବାରେ କେତେ ଫଳ ଓ ଫୁଲ।
ଖରାରେ ବାହାରେ ନ ଯିବା କେହି
ରାଲେ ଯିବା ପାଣି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ
ଛତା, ଜୋଟା, ଚୋପି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ
ଅଂଶୁଯାତ ଭୟ ନ ଥିବ ପିଲେ।

—ଅନୁଲିପ୍ରା ମିଶ୍ର
ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷୟିପ୍ରେସ୍, ମହିଳୋ, ଜଗତ୍ସିଂହପୁର

ଚିନିଜ ଓର୍ଲର୍ ରେକର୍ଡ୍

ପିଲାମାନେ, ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ମୁୟିଜିକାଳ ଜନନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟ ବଜାଇବା
ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗେ। ଜାଣିରଖ ତୁପୁରାଜ ପାଣ୍ଡ୍ୟା ମାତ୍ର ଗର୍ବରେ ବୟସରେ
ତବଳା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଭାବେ ଚିନିଜ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛନ୍ତି। ମୁୟାଇର ତୁପୁରାଜ
୭ବର୍ଷ ବୟସରେ ତବଳା ବଜାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ ଛୋଟବେଳୁ
ଜେଜେମାଆଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ଆଧାରିକ ଗାତ୍ର ଶୁଶ୍ରୂତିଲେ। ଧୀରେ ଧୀରେ
ସେହି ଗାତ୍ରର ତାଳେ ତାଳେ ଆଲୁମିନିୟମ ତବା ଧରି ବଜାଉଥିଲେ। ସେ

ସର୍ବକିନିଷ୍ଠ ତପଳା ମାଣ୍ଡର

ତବଳା ବାଦନ କରିଥିଲେ।
୪ବର୍ଷରେ ଦୂରଦର୍ଶନର
ଏକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ଭାଗ
ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରଶାସନ
ସାଇଁ ଥିଲେ। କମ୍ବ
ବୟସରେ ସେ ଯେ ୨୦୦୩
ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ଭାଗ ନେଇ ତବଳା ବାଦନ
କରି ସାରିଛନ୍ତି।

ୱେରର

- ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ ଦେଶ
କେଉଁଟି ?
- ସବୁଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଶର ନାମ କ'ଣ ?
- ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ ମହାଦେଶ
କେଉଁଟି ?
- ଶୁଦ୍ଧତମ ମହାଦେଶର ନାମ କ'ଣ ?
- କେଉଁଟି ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ
ମହାସାଗର ?

ଗତଥରର

- ଜାଭେଲିନ୍ ଥ୍ରେ
- ପି.ଟି. ଉଷା
- ବିକାଶ ଗୋଟା
- ବଞ୍ଚିଙ୍କ
- ଦୂତୀ ଚାନ୍ଦ

କହିଲ ଦେଖ୍

ଶେଳାଙ୍କିଆ ଦେହ ଅଗଳ ତାହାର
ତାଳ ତା ପତର ଭରା
କି ଖରା ବରଷା ଶୀତ ସବୁଦିନେ
ତା ଲାଗି ମୁନ୍ଦର ଧରା
ଦିଏ ସେ ଶୀତଳ ଛାଇ
ତା ଛାଇରେ ଯିଏ ଘଣ୍ଟିଏ ରୁହୁଳ
ଆସେ ନିଦ ସାଥେ ହାଇ
ତା ନାମ କହିଲ ଭାଇ ?

ଉ- ବରାନ୍ତର

ଖରାଦିନ ହେଲେ ଖୋଜା ପଡ଼େ ତାକୁ
ଶୀତଳ ବୋଲି ତା ଜଳ
ଶୋରିଲା ପେଟରେ ପିଇଲେ ସେ ଜଳ
ଦେହେ ଖେଳିଯାଏ ବଳ
ନୁହେଁ ସେ ଶୀତଳ କଳ
ନାଆଁଟ ତାହାର କୁହ ପିଲେ ଭାବି
ଭାବି ସିଏ ମିରିମଳ ।

ଉ- ଜଳଛତ୍ର

ପିଇଲେ ତା ରଷ ଏଇ ଖରାଦିନେ
ପେଟରୁ ଅଗଳ ଭଲ
ଆଇ କହୁଆନ୍ତି ତେରି ନ କରିବି
ବଜାରୁ ଆଣିବ ଗଲ
ଆଣିଲେ କରିବା ପଣା
ପିଲାଠାରୁ ବୁଢା ସେ ପଣା ପିଇବା
ପାଇଁ ହୋଇଥାନ୍ତି ବଣା
କୁହ ତା ନାଆଁଟ କିମ୍ବ
ତା ରଷେ ସଭିଏ ହେଉଥାନ୍ତି ବାଲ
ହେଉ ନର ସୁର ଜଣି ।

ଉ- ବେଲପଣା

—ଆଶୋ କୁମାର ପ୍ରଧାନ
ଶିକ୍ଷକ, ଗୋବିନ୍ଦପୁର ଉତ୍ତି ବିଦ୍ୟାଳୟ, ରୋହିଗାଁ, ଗଞ୍ଜାମ
ମୋ-୨୨୫୧୯୧୯୧୦

ସିଙ୍ଗାପୁର

ପୃଥିବୀର ରହିଛି ତିମେଟି ସିରି-ଷ୍ଟେର ମୋନାକୋ, ଭାଟିକାନସିଟି ଓ ସିଙ୍ଗାପୁର । କିନ୍ତୁ ଯାହାର କୌଣସି ରାଜଧାନୀ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହାର ନାମ ଏପରି ରଖାଯିବା ପଛରେ ରହିଛି ଏକ କାହାଣୀ । ପାଲେଯାଙ୍କର ରାଜା ସ୍ୟାଙ୍କ ନିଲା ଉତ୍ତାମା ଥରେ ଏହି ଆରଲାଞ୍ଚରେ ଏକ ଜୀବ ବୁଲୁଥୁବାର ଦେଖୁ ତାହାକୁ ସିଂହ ଭାବିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ସିଙ୍ଗାପୁରା ଭାବେ ନାମିତ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଲାଭନ ସିଂହ ବା ସିଂହ ସହର । କ୍ରମଶଃ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ ସିଙ୍ଗାପୁରରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ହେଲେ ସବୁରୁ କୌଣସିଲ ବିଷୟ ହେଉଛି ଏଠାରେ ଆବୋ ସିଂହ ନାହାନ୍ତି ।

ସବୁରୁ ଦାମୀ ପାଣି ବୋତଳ

ଆଜା ଡିକ୍ରିଷ୍ଟାଲୋ ଟ୍ରିବ୍ୟୁଗେ ଏ ମୋଡ଼ିଲ୍‌ରୁ ପୃଥିବୀର ସବୁରୁ ଦାମୀ ପାଣି ବୋତଳ । ମାତ୍ର ୭୫୦ମିଲି ପାଣି ଥିବା ଏହି ଗୋଟିଏ ବୋତଳର ଦାମ ୨୦,୦୦୦ ଡଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ୪୨,୪୩,୧୩୦ ଟଙ୍କା । ଯେଉଁଥାଇଁ ଏହା ରିନିଜ୍ ଥିଲୁଣ୍ଡର ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛି । ତେବେ ପ୍ରାତ୍ମକ ଏବଂ ଫିଜିରେ ମିଳୁଥିବା ଏହି ବୋତଳର ଦାମ ଅଧିକ ହେବା ପଛର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଏଥୁରେ ଲାଗିଥିବା ୨୪ କ୍ୟାରେର ସୁମା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାରୁ ।

ପୁରୁଣା ଜାତୀୟ ପତାକା

ପୃଥିବୀର ସବୁରୁ ଓଳ୍ଟ ଫ୍ଲାଗ ବା ପୁରୁଣା ପତାକା ହେଉଛି ତେନମାକିର ଜାତୀୟ ପତାକା ‘ଭାନେତ୍ରର’ । ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୭୧୯ ମସିହାରେ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିବା ମୂଳ ପତାକାଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରହିଛି । ତେବେ ସବୁରୁ ଅଧିକ ଦିନ ଧରି ରହି ଆସିଥିବା ଫ୍ଲାଗ ଭାବେ ଏହା ଗନ୍ଧିଜ୍ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛି ।

ଆମ ମଣିଷ

ମଣିଷ ମଣ୍ଡିଷର ସାଧାରଣ ଓଜନ ୩ ପାର୍ଶ୍ଵ ବା ୧୪୦୦ ଗ୍ରାମ୍ । ମହିଳାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଣିଷ ୧୦% ବଢ଼ା । ହେଲେ ମହିଳାଙ୍କ ମଣିଷର ହିପୋକ୍ୟାମ୍ସସ୍ତରରେ ସହ ଜଡ଼ିତ ମଣିଷର ଏକ ଅଂଶ ୧୦% ପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବଡ଼ । ତେବେ ଏକ କୌଣସିଲପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ଥିବା ୨୫,୦୦୦ ସହରର ରାସ୍ତା ମନେ ରଖିବାରେ ହେଉଥିବା ମାନସିକ ବ୍ୟାଯାମ ଯୋଗୁ ସେଠାକାର କ୍ୟାବ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କର ହିପୋକ୍ୟାମ୍ସ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବଡ଼ ।

ପକ୍ଷୀ ମଳକୁ ତିଆରି କପି

ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ ମିଳୁଥିବା କପି ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ରାଜିଲର ଜାକୁ ବାର୍ତ୍ତ କପି ଅନ୍ୟତମ । କାରଣ ଏହା ବ୍ରାଜିଲର ଏକ ବିଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ଜାକୁ ପକ୍ଷୀର ମଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏହାର ଦାମ କିଲୋ ପିଣ୍ଡା ଏକ ହଜାର ଡଲାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାରେ ୭୭ ହଜାର ଟଙ୍କା । ସୁଚନା ମୁତାବକ ଏହି କପି ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ମସିହା ବେଳକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ଆ

ଇ

ନୀ

ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ପଞ୍ଜିକ
୧୩ ବର୍ଷ / ତାଳଚେତ

ସୁମିଂଶ କୁମାର
୨ ବର୍ଷ / ଭୁବନେଶ୍ୱର